

॥ १ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ कल्यवादीहितवादी ॥ ६ ॥ एतत्त्वचः पांडवान्शत्रुमुद्यतं वाक्यं ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ नचास्यतांतामिति पाठे अस्य एनंदुर्योधनं तोषमाणाया आशीर्वचनेन तोषयंत्यास्ते तव तांतां वाचं वितथानं
ततो ज्ञात्वा हता मित्रं युधिष्ठिरमुपागतं ॥ गांधारीपुत्रशोकार्ताशत्रुमैच्छदनिदिता ॥ २ ॥ तस्याः पापमभिप्रायं विदित्वा पांडवान्प्रति ॥ ऋषिः सत्यवतीपुत्रः प्रागे
व समबुध्यत ॥ ३ ॥ संगंगायामुपसृश्य पुण्यगंधिपयः शुचि ॥ तं देशमुपसंपेदे परमर्षिर्मनोजवः ॥ ४ ॥ दिव्येन चक्षुषा पश्यन् मनसा तद्गतेन च ॥ सर्वप्राणभृतां
भावं स तत्र समबुध्यत ॥ ५ ॥ स स्त्रुषामब्रवीत् काले कल्यवादी महातपाः ॥ शापकालमवाक्षिप्य शमकालमुदीरयन् ॥ ६ ॥ नकोपः पांडवे कार्यो गांधारि शममा
प्नुहि ॥ बचो निगृह्यतामेतच्छृणु चेदं वचो मम ॥ ७ ॥ उक्तास्य षट्दशाहानि पुत्रेण जयमिच्छता ॥ शिवमाशास्वमेमातर्युध्यमानस्य शत्रुभिः ॥ ८ ॥ सा तथा याच्य
माना त्वंकाले काले जयैषिणा ॥ उक्तवत्यसि गांधारि यतो धर्मस्ततो जयः ॥ ९ ॥ नचाप्यतीतां गांधारि वाचं ते वितथामहं ॥ स्मरामि तोषमाणायास्तथा प्रणिहि
ता त्वसि ॥ १० ॥ विग्रहे तु मुले राजा गत्वा पारमसंशयं ॥ जितं पांडुसुतैर्युद्धे नूनं धर्मस्ततोऽधिकः ॥ ११ ॥ क्षमाशीला पुरा भूत्वा साद्य न क्षमसे कथं ॥ अधर्मं जहि
धर्मं ज्ञेयतो धर्मस्ततो जयः ॥ १२ ॥ स्वंच धर्मं परिस्मृत्य वाचं चोक्तां मनस्विनि ॥ कोपं संयच्छ गांधारि मैवं भूः सत्यवादिनि ॥ १३ ॥ गांधार्युवाच भगव
न्नाभ्यसूयामि नैतानिच्छामि न श्यतः ॥ पुत्रशोकेन तु बलान्मनो विह्वलतीव मे ॥ १४ ॥ यथैव कुंत्या कौंतेयारक्षितव्यास्तथामया ॥ तथैव धृतराष्ट्रेण रक्षितव्या
मया यथा ॥ १५ ॥ दुर्योधनापराधेन शकुनेः सौबलस्य च ॥ कर्णदुःशासनाभ्यांचरुतोऽयं कुरुसंक्षयः ॥ १६ ॥ नापराध्यति बीभत्सुर्न च पार्थो दकोदरः ॥ नकु
लः सहदेवश्च नैव जातु युधिष्ठिरः ॥ १७ ॥ युध्यमाना हि कौरव्याः कृतमानाः परस्परं ॥ निहताः सहिताश्चान्यैस्तच्च नास्त्यप्रियं मम ॥ १८ ॥ किंतु कर्माकरोद्भीमो
वासुदेवस्य पश्यतः ॥ दुर्योधनं समाहूय गदायुद्धे महामनाः ॥ १९ ॥ शिक्षयाभ्यधिकं ज्ञात्वा चरंतं बहुधारणे ॥ अधो नाभ्याः प्रहृतवांस्तन्मे कोपमवर्धयत् ॥ २० ॥
कथं नु धर्मधर्मज्ञैः समुद्दिष्टं महात्मभिः ॥ त्यजेयुराहवेशूराः प्राणहेतोः कथंचन ॥ २१ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप० गांधारीसांत्वनायांचतु
र्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच तच्छ्रुत्वा वचनं तस्याभीमसेनो थभीतवत् ॥ गांधारीं प्रत्युवाचे दंवचः सानुनयंतदा ॥ १ ॥ अ
धर्मो यदि वा धर्मस्त्रासात्तत्र मया कृतः ॥ आत्मानं त्रातु कामेन तन्मे त्वं क्षंतुमर्हसि ॥ २ ॥

स्मरामीत्यन्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७३ ॥ तदिति ॥ १ ॥ २ ॥